

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

13823 REIAL DECRET 902/2007, de 6 de juliol, pel qual es modifica el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball, pel que fa al temps de treball de treballadors que duen a terme activitats mòbils de transport per carretera. («BOE» 171, de 18-7-2007.)

La Directiva 2003/88/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre de 2003, relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball, inclou en el seu àmbit d'aplicació el sector de transports per carretera. No obstant aquesta inclusió, prevalen sobre les d'aquesta Directiva les normes específiques que estableixen el Reglament (CE) número 561/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2006, relatiu a l'harmonització de determinades disposicions en matèria social en el sector dels transports per carretera i pel qual es modifiquen els reglaments (CEE) núm. 3821/85/CEE i (CE) núm. 2135/98/CE del Consell i es deroga el Reglament 3820/85/CEE del Consell, així com la Directiva 2002/15/CE, d'11 de març, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'ordenació del temps de treball de les persones que duen a terme activitats mòbils de transport per carretera. Al seu torn, les normes comunes que s'estableixen en el dit Reglament sobre temps de conducció i temps de descans dels conductors prevalen sobre les que conté la Directiva indicada.

Espanya ja disposa d'una normativa que ordena específicament el temps de treball en el sector del transport per carretera: es tracta del Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball, que es va aprovar fent ús de l'autorització concedida al Govern en els articles 34.7, 36.1 i 37.1 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març. El Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, estableix en els seus articles 8 i 9 normes que són aplicables amb caràcter general al sector de transports, i en els seus articles 10 a 12, normes que s'apliquen de manera particular als transports per carretera.

D'altra banda, també s'han incorporat a l'ordenament jurídic les normes que regulen els temps de conducció i de descans i l'ús del tacògraf en el sector dels transports per carretera, en aplicació dels reglaments comunitaris.

A més, la normativa indicada conté nombroses remissions a la negociació col·lectiva per a la concreció específica de determinats aspectes relatius a l'ordenació del temps de treball; és per això que en el nostre país també hi ha una abundant regulació de la matèria indicada, encara que dispersa, en nombrosos convenis col·lectius del sector de transports per carretera de diferent àmbit.

Ara bé, no obstant això, encara hi ha alguns aspectes concrets de la Directiva 2002/15/CE, d'11 de març, que no estan plenament incorporats a l'ordenament jurídic espanyol. Doncs bé, la transposició plena de la Directiva 2002/15/CE constitueix l'objecte del present Reial decret, que es dicta fent ús de la mateixa autorització que va servir per aprovar el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, que ara es modifica.

La present norma, en línia amb el que preveu la Directiva, està dirigida a reforçar la seguretat i la salut dels treballadors mòbils del transport per carretera, a

millorar la seguretat viària i a facilitar l'aproximació de les condicions de competència del sector.

En la direcció indicada s'orienten, per descomptat, l'establiment de límits absoluts a la durada de la jornada de treball i a la seva durada mitjana en períodes de referència inferiors a l'any, en els supòsits de distribució irregular de la jornada de treball al llarg de l'any, límits fins ara inexistents; la limitació de la durada màxima del treball nocturn, així com la inclusió dins dels indicats límits del temps treballat per a més d'un empresari.

En aquesta direcció també s'orienten les possibilitats que s'ofereixen d'adaptar mitjançant negociació col·lectiva, preferentment d'àmbit estatal, el temps de treball.

El Reial decret modifica el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, i consta d'un únic article amb quatre apartats en els quals, respectivament, es modifica l'article 10; s'hi afegeix un nou article amb el número 10 bis; es modifica l'article 11 i se suprimeix l'apartat 2 de l'article 12. El Reial decret es completa amb tres disposicions de la part final: una derogatòria i dues finals.

La nova redacció de l'article 10 del Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, incorpora al nostre règim legal del temps de treball en el sector del transport per carretera com a temps de treball efectiu o temps de presència, segons els casos, els períodes que defineix la Directiva 2002/15/CE, així com les condicions concretes perquè siguin considerats com a temps de treball efectiu o com a temps de presència.

El nou article 10 bis que s'afegeix al Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, té per objecte sistematitzar per als treballadors mòbils de tot el sector del transport per carretera els límits del seu temps de treball i descans, fins i tot quan es treballi per a més d'un empresari.

La modificació de l'article 11 té en compte l'entrada en vigor del Reglament 561/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2006. Per a això, en comptes d'introduir aquí els períodes mínims de conducció i descansos dels conductors de transports interurbans, s'opta per fer una remissió als límits que preveu la norma comunitària, de manera que es garanteix el mateix tractament.

La tramitació d'aquest Reial decret està precedida d'una intensa participació de les associacions empresarials i organitzacions sindicals del sector. En l'Acord del Consell de Ministres de 21 d'octubre de 2005, pel qual es despleguen i s'apliquen diferents mesures relatives al sector del transport per carretera que es van adoptar a l'Acord del Consell de Ministres de 24 de juny de 2005, per a la millora de les condicions de transparença i de competència del sector del transport per carretera, es va reflectir la necessitat que la transposició de la Directiva 2002/15/CE es portés a terme donant una prioritat absoluta a l'acord dels interlocutors socials. Des d'aleshores s'ha dut a terme un llarg període de negociació entre organitzacions sindicals i associacions empresarials, que, de la mateixa manera que va ocórrer amb la negociació dels interlocutors socials en l'àmbit europeu, no ha fructificat en un acord.

Posteriorment, en la tramitació formal del Reial decret han estat novament consultades les organitzacions sindicals i les associacions empresarials més representatives. Igualment, el Consell Nacional de Transports Terrestres i el Comitè Nacional de Transports per Carretera han emès informe del projecte.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Treball i Afers Socials i de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 de juliol de 2007,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball.*

El Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Temps de treball en els transports per carretera.*

1. Són aplicables en el transport per carretera les disposicions comunes que conté l'article 8 d'aquest Reial decret, amb les particularitats que preveuen aquest article i els següents.

2. Les disposicions de l'article 8 sobre temps de treball efectiu i de presència són aplicables en el transport per carretera als treballadors mòbils, pels quals s'entén qualsevol treballador que forma part del personal que es desplaça i que està al servei d'una empresa que efectua serveis de transport.

A aquest efecte, són treballadors mòbils en el transport per carretera els conductors, ajudants, cobradors i altre personal auxiliar de viatge en el vehicle que duguin a terme feines en relació amb aquest transport, els passatgers o la càrrega, tant en les empreses del sector de transport per carretera, ja siguin urbans o interurbans i de viatgers o mercaderies, com en les integrades en altres sectors que realitzin aquestes activitats de transport o alguna de les auxiliars esmentades anteriorment.

3. Sense perjudici del que estableix l'article 8.1, es consideren inclosos dins del temps de treball efectiu els períodes durant els quals el treballador mòbil no pot disposar lliurement del seu temps i s'ha de quedar en el lloc de treball disposat a exercir la seva feina normal, realitzant les tasques relacionades amb el servei, inclosos, en particular, els períodes d'espera de càrrega i descàrrega quan no es conegui per endavant la seva durada previsible.

4. Es consideren inclosos dins del temps de presència, sense perjudici del que estableix l'article 8.1, els períodes diferents de les pauses i dels descansos, durant els quals el treballador mòbil no porta a terme cap activitat de conducció o altres feines i no està obligat a quedar-se en el seu lloc de treball, però ha d'estar disponible per respondre a possibles instruccions que li ordenin emprendre o reprendre la conducció o dur a terme altres feines.

En particular, sempre que concorrin les circumstàncies anteriors i, conforme al que s'ha assenyalat, no constitueixin una pausa o un descans, es consideren temps de presència els períodes següents:

a) Els períodes durant els quals el treballador acompanya un vehicle transportat en transbordador o tren.

b) Els períodes d'espera en fronteres o els causats per les prohibicions de circular. El treballador mòbil ha de conèixer per endavant els períodes assenyalats en els paràgrafs a) i b) i la seva previsible durada. Amb aquesta finalitat, llevat que en els convenis col·lectius sectorials d'àmbit estatal s'acordin altres termes i condicions, l'empresari ha de comunicar al treballador per qualsevol mitjà admès en dret l'existència i la durada previsible dels períodes indicats amb anterioritat a la partida. En cas contrari, aquests períodes s'han de considerar de temps de treball efectiu.

c) Les dues primeres hores de cada període d'espera de càrrega o de descàrrega. La tercera

hora i següents es consideren temps de treball efectiu, llevat que es conegui per endavant la seva durada previsible en les condicions pactades en els convenis col·lectius d'àmbit estatal o, si no n'hi ha, d'àmbit inferior.

d) Els períodes de temps en què un treballador mòbil que condueix en equip es quedi assegut o ajagut en una llitera durant la circulació en el vehicle.

5. Els períodes de temps de presència indicats a l'apartat 4 d'aquest article s'han de computar per determinar el límit d'hores setmanals que estableix l'article 8.3.

No obstant això, el període d'un mes que es pren com a referència en l'indicat article 8.3 es pot ampliar fins a un màxim de dos mesos mitjançant un conveni col·lectiu sectorial d'àmbit estatal, sempre que l'ampliació es fonamenti en l'existència de raons objectives o tècniques o d'organització del treball, com ara el caràcter internacional dels serveis de transport.

6. Els empresaris han d'informar els treballadors mòbils de la normativa legal, reglamentària o convencional, dels possibles acords entre l'empresa i els representants dels treballadors, així com de les altres regles aplicables en l'empresa que afectin la regulació del seu temps de treball. A aquest efecte, ha de tenir a disposició dels treballador un exemplar de la regulació indicada.»

Dos. S'hi afegeix un article 10 bis, amb la redacció següent:

«Article 10 bis. *Límits del temps de treball dels treballadors mòbils.*

1. Sense perjudici del respecte a la durada màxima de la jornada ordinària de treball que preveu l'article 34 de l'Estatut dels treballadors i als períodes mínims de descans diari i setmanal, que preveu aquest Reial decret amb la finalitat de protegir la salut i la seguretat dels treballadors mòbils i la seguretat viària, quan mitjançant un conveni col·lectiu o, si no n'hi ha, un acord entre l'empresa i els representants dels treballadors, s'hagi establert la distribució irregular de la jornada al llarg de l'any, la durada del temps de treball efectiu dels treballadors mòbils no pot superar les quaranta-vuit hores setmanals de mitjana en còmput quadrimestral ni excedir en cap cas les seixanta hores setmanals.

El període de referència de quatre mesos establert en el paràgraf anterior pot ser ampliat fins a un màxim de sis mesos mitjançant conveni col·lectiu sectorial d'àmbit estatal, sempre que l'ampliació es fonamenti en l'existència de raons objectives o tècniques o d'organització del treball.

2. Quan, sense tenir la qualificació de treballador nocturn conforme al que preveu l'article 36.1 de l'Estatut dels treballadors, un treballador dugui a terme un treball nocturn, la seva jornada de treball diària no pot passar de deu hores per cada període de vint-i-quatre.

En cap cas la retribució específica del treball nocturn, determinada conforme al que preveu l'article 36.2 de l'Estatut dels treballadors, pot posar en perill la seguretat viària.

3. En el temps de feina dels treballadors mòbils s'han d'incloure totes les hores treballades per a un empresari o més en el període considerat. A aquest efecte l'empresari ha de sol·licitar per escrit al treballador el còmput de temps de treball efectuat per a altres empresaris. El treballador ha de facilitar aquestes dades per escrit.

Sense perjudici del que estableixi la negociació col·lectiva, en els contractes de treball es pot

determinar la forma de compliment de les obligacions que preveu aquest apartat.

4. Sense perjudici del que disposa l'article 11, els treballadors mòbils han d'interrompre amb un període de descans la jornada continuada que passi de sis hores consecutives. La pausa ha de ser d'una durada no inferior a trenta minuts. Quan el temps total de feina sigui superior a nou hores diàries, la pausa ha de ser, com a mínim, de quaranta-cinc minuts.

Les fraccions en què, si s'escau, es divideixen aquests períodes no poden tenir una durada inferior a quinze minuts, excepte en les rutes de transport regular de viatgers el recorregut de les quals no passi de cinquanta quilòmetres.

5. L'empresari és responsable de portar un registre del temps de feina dels treballadors mòbils. Aquest registre s'ha de conservar, com a mínim, durant tres anys després que finalitzi el període considerat. L'empresari està obligat a facilitar als treballadors mòbils que ho sol·licitin una còpia del registre de les hores treballades.»

Tres. Es modifica l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Límits del temps de conducció en els transports per carretera.*

Els períodes màxims de conducció diaris i setmanals i els descansos mínims entre jornades i setmanals dels conductors de transports interurbans han de respectar els límits que estableix el Reglament (CE) núm. 561/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2006, relatiu a l'harmonització de determinades disposicions en matèria social en el sector dels transports per carretera i pel qual es modifiquen els reglaments (CEE) núm. 3821/85 i (CE) núm. 2135/98 del Consell i es deroga el Reglament (CEE) 3820/85 del Consell.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 12, i l'apartat 1 passa a ser paràgraf únic, sense numeració.

Disposició derogatòria única. *Abast de la derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2002/15/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2002, relativa a l'ordenació del temps de treball de les persones que duen a terme activitats mòbils de transport per carretera.

Disposició final segona. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

Es faculta els ministres de Treball i Afers Socials i de Foment, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del present Reial decret.

Madrid, 6 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARIATERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

13824 *ORDRE PRE/2170/2007, de 13 de juliol, per la qual es modifiquen els annexos II dels reials decrets 569/1990, de 27 d'abril, i 280/1994, de 18 de febrer, pels quals s'estableixen els límits màxims de residus de plaguicides i el seu control en determinats productes d'origen animal i vegetal, respectivament. («BOE» 171, de 18-7-2007.)*

Els límits màxims de residus de plaguicides es regulen, per als productes d'origen vegetal i animal, pel Reial decret 569/1990, de 27 d'abril, relatiu a la fixació de continguts màxims de residus de plaguicides sobre i en els productes d'origen animal, i pel Reial decret 280/1994, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen els límits màxims de residus de plaguicides i el seu control en determinats productes d'origen vegetal, respectivament. Així mateix, de conformitat amb la disposició final primera dels dos reials decrets, els annexos han estat successivament actualitzats.

Els límits màxims de residus de plaguicides han estat modificats recentment per la Directiva 2006/92/CE de la Comissió, de 9 de novembre de 2006, per la qual es modifiquen els annexos de les directives 76/895/CEE, 86/362/CEE i 90/642/CEE del Consell pel que fa als continguts màxims de residus de captan, diclorvós, etió i folpet, i la Directiva 2007/7/CE de la Comissió, de 14 de febrer de 2007, que modifica determinats annexos de les directives 86/362/CEE i 90/642/CEE del Consell pel que fa als continguts màxims de residus d'atrazina, lambdacialotrin, fenmedifam, metomil, linuron, penconazol, pimetozina, bifentrina i abamectina, la Directiva 2007/8/CE de la Comissió, de 20 de febrer de 2007, per la qual es modifiquen els annexos de les directives 76/895/CEE, 86/362/CEE i 90/642/CEE del Consell pel que fa als continguts màxims de residus de fosfamidó i mevinfòs, la Directiva 2007/9/CE de la Comissió, de 20 de febrer de 2007, per la qual es modifica l'annex de la Directiva 90/642/CEE del Consell pel que fa als límits màxims de residus d'aldicarb, la Directiva 2007/11/CE de la Comissió, de 21 de febrer de 2007, que modifica determinats annexos de les directives 86/362/CEE, 86/363/CEE i 90/642/CEE del Consell pel que fa als continguts màxims de residus d'acetamiprid, tiacloprid, imazosulfuron, metoxifenozida, S-metolaclor, milbemectina i tribenuron, i la Directiva 2007/12/CE de la Comissió, de 26 de febrer de 2007, per la qual es modifiquen alguns annexos de la Directiva 90/642/CEE del Consell pel que fa als límits màxims de residus de penconazol, benomil i carbendazima.

Mitjançant aquesta disposició s'incorporen a l'ordenament jurídic intern les anteriors directives i, per tant, es modifiquen, d'una banda, l'annex II del Reial decret 569/1990, de 27 d'abril, de conformitat amb la seva disposició final primera, i, de l'altra, l'annex II del Reial decret 280/1994, de 18 de febrer, de conformitat amb el que estableix la seva disposició final primera, una vegada elevada, per la Comissió conjunta de residus de productes fitosanitaris als ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat i Consum, l'oportuna proposta de modificació.

Aquesta disposició s'ha sotmès a l'informe previ de la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

En el procediment d'elaboració d'aquesta disposició s'ha consultat les comunitats autònomes i les entitats representatives dels interessos dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de les ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat i Consum, dispenso:

Article primer. *Modificació de l'annex II del Reial decret 569/1990, de 27 d'abril, relatiu a la fixació de continguts màxims de residus de plaguicides sobre i en els productes d'origen animal.*

A la part A de l'annex II del Reial decret 569/1990, de 27 d'abril, relatiu a la fixació de continguts màxims de residus de plaguicides sobre i en els productes d'origen animal, s'hi afegeixen els límits màxims de residus per a les substàncies